

Onsdag 17 januari 2001

24. uppmanar kommissionen att inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken föreslå ett effektivt regleringssystem för Medelhavet,
25. uppmanar kommissionen att snarast lägga fram ett detaljerat handlingsprogram som gör det möjligt att genomföra en uppsättning åtgärder, med hänsyn till detta områdes särdrag,
26. ställer sig bakom den begäran som vattenbruks- och skaldjurssektorn framfört om att få åtnjuta tillräckligt stöd från gemenskapens sida och i större utsträckning kunna integreras i den gemensamma fiskeripolitiken,
27. uppmanar kommissionen att precisera definitionen av och lägga fast gränserna för en regionalisering av den gemensamma fiskeripolitiken, utan att detta påverkar beslutsförfarandet eller innebär att den gemensamma fiskeripolitiken delas upp,
28. ber enträget kommissionen att snarast planera socialpolitiska och socioekonomiska åtgärder för att förbättra fiskebefolkningens levnads- och arbetsvillkor, bland annat initiativ som genom förbättrade utbildningsprogram syftar till att garantera arbetstagarnas säkerhet för att motverka det stora antalet arbetsolyckor inom sektorn samt garantera utvecklingen i områden som är beroende av fiske; understryker att man måste vidta lämpliga åtgärder för att erkänna och ta hänsyn till kvinnans bärande roll inom fiskesektorn,
29. efterlyser en rättslig samordning av den gemensamma fiskeripolitiken, eftersom de stora antal bestämmelser som existerar och de upprepade ändringar av förordningarna som gjorts skapar förvirring och leder till att bestämmelserna är otydliga och därför inte uppfylls,
30. uppmanar kommissionen att se till att det finns lämpliga strukturella åtgärder för att garantera att de samhällen som är beroende av fiske kan överleva och vid behov möjliggöra en diversifiering inom dessa samhällen,
31. uppmanar kommissionen att se över den forskning på fiskeområdet som görs för gemenskapens räkning på tre områden: större spridning och större insyn i spridningen av vetenskapliga undersökningar och forskning, främjande av multilateral forskning, inte endast på det biologiska området, med särskild tonvikt på att nå en överenskommelse med organisationer som företräder fiskerinäringen och med inriktning på fiskemetoder som är utformade för att förhindra landning av för små exemplar, samt beställning av undersökningar av nya fiskarter som kan överleva i våra havsmiljöer,
32. uppmanar kommissionen att se till att man i samband med en översyn av förvaltningen av fisket inbegriper fiskarna och andra berörda parter i beslutsprocessen; anser att fiskarnas stöd till fiskeförordningarna kommer att ökas om fiskeorganisationerna deltar i beslutsprocessen; anser även att fiskarnas deltagande i införandet och genomförandet av förordningarna skulle göra dessa mer acceptabla; erkänner att det måste finnas förtroende för systemets vetenskapliga grundval,
33. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar, parlament och fiskeorganisationer.

14. Användning av utarmat uran ("Balkansyndromet")

B5-0047, 0049, 0050, 0051 och 0054/2001

Europaparlamentets lagstiftningsresolution om följderna av användningen av ammunition innehållande utarmat uran

Europaparlamentet utfärdar denna resolution av följande skäl:

- A. I flera europeiska länder uttrycker man en allt större oro för följderna av exponering för strålning eller inandning av giftigt damm som uppstått på grund av användningen av vapen med utarmat uran, som kan ha drabbat ett antal soldater som deltog i de militära insatserna i före detta Jugoslavien, och särskilt i Bosnien 1995 och Kosovo 1999.

Onsdag 17 januari 2001

- B. Ännu har inga klara medicinska eller statistiska bevis kunnat ges på att det skulle finnas ett samband mellan användningen av utarmat uran i ammunition och förekomsten av leukemi och andra former av cancer liksom andra sjukdomar bland soldater och poliser. Om ett samband mellan användningen av dessa vapen och de konstaterade hälsoproblemen skulle fastställas, skulle det väcka stor oro för hälsan hos de civila befolkningarna i de berörda områdena.
- C. De flesta regeringarna i de berörda staterna har skickat undersökningsteam till regionen och begärt att relevanta organ inom Nato sammankallas snarast för att man skall få ytterligare information om användningen av ammunition med utarmat uran och om drabbade områden. FN:s miljöprogram (UNEP) har på begäran av FN:s generalsekreterare Kofi Annan inlett en undersökning i detta ärende i Kosovo.
- D. Rapporter har upprättats, inbegripet rapporterna från FN, vars information är ofullständig och det är därför nödvändigt att man har ett mer omfattande informationsutbyte inom Nato, till vilket Förenta staternas myndigheter bör bidra aktivt. I sin preliminära rapport rekommenderar UNEP emellertid redan nu att de berörda platserna i Kosovo skall isoleras och att man skall genomföra läkarundersökningar bland befolkningarna i de närliggande områdena.
- E. Internationella atomenergiorganet har uttryckt stor oro och anser det absolut nödvändigt att genomföra undersökningar i de områden där ammunition med utarmat uran har använts och av de personer som kommit i kontakt med dessa vapen. Atomenergiorganet har uttryckt sitt stöd för de försiktighetsåtgärder som begärts av UNEP.
- F. En grundlig undersökning är nödvändig om alla tänkbara följder för militärer, civilbefolkningen och för miljön av de militära insatserna i samband med konflikterna i Bosnien och Kosovo.
- G. Hittills undersöks olika fall i Italien, Belgien, Portugal och Spanien, där man misstänker att soldater dött, är döende eller är allvarligt sjuka som ett resultat av att de utsatts för effekterna av utarmat uran.
- H. Ordförande Prodi meddelade i ett uttalande nyligen att kommissionen är särskilt bekymrad över följderna av flera års konflikter för hälsa och miljö i Balkanregionen och att kommissionens avdelningar uppmanats att samla in och analysera all relevant information om situationen i området.
- I. Europaparlamentets miljöutskott har uppmanat STOA att göra en oberoende undersökning om de miljö- och hälsomässiga konsekvenserna av användningen av utarmat uran.
1. Parlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att främja en tydlig och öppen debatt om denna fråga inom ramen för de initiativ som tas i samband med inrättandet av EU:s nya säkerhets- och försvarspolitik, och att så snart som möjligt undersöka denna fråga samt överväga alla åtgärder som kan bli nödvändiga för att skydda folkhälsan och miljön,
 2. uppmanar rådet och medlemsstaterna att inrätta en oberoende medicinsk arbetsgrupp inom EU med uppgift att undersöka de frågor som rör det eventuella sambandet mellan användningen av ammunition med utarmat uran och ett antal dödsfall och sjukdomsfall bland soldater som deltog i de militära insatserna i Bosnien och Kosovo, och att därvid använda sig av alla lämpliga hjälpmedel,
 3. begär att man även utvärderar de eventuella långsiktiga effekterna på de platser som utsatts för bombangrepp och därmed på civilbefolkningarna, vare sig de utsatts för en direkt exponering (inandning eller strålning) eller indirekt exponering (radioaktiv kontaminering av livsmedelskedjan och vattnet),
 4. uppmanar rådet och kommissionen att se till att det sker en samordning av resultaten från de undersökningar som genomförs av de olika medlemsstaterna och av de olika specialiserade internationella organen (UNEP, WHO etc.) i syfte att analysera samtliga konsekvenser av de militära insatserna i Bosnien och Kosovo,
 5. betonar att de åtgärder som avser stöd till civila offer och skydd av miljön efter de militära insatserna måste ges prioritet i biståndsprogrammen för Balkan och i samband med återuppbyggnaden av länderna i före detta Jugoslavien,

Onsdag 17 januari 2001

6. uppmanar de medlemsstater som är medlemmar av Nato att föreslå ett moratorium för användningen av vapen innehållande utarmat uran genom att tillämpa försiktighetsprincipen enligt den definition som anges i den resolution som antogs vid Europeiska rådets möte i Nice och i Europaparlamentets resolution i denna fråga,
7. uppmanar Nato att överväga att använda andra typer av ammunition tills dess att resultaten av undersökningarna om utarmat uran tillkännagivits,
8. uppmanar rådets ordförandeskap och den höge representanten för GUSP att regelbundet informera parlamentet om de överläggningar inom rådet och dess organ som rör frågan om "Balkan-syndromet",
9. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, Natos generalsekreterare samt Förenta staternas kongress.

15. Nordkorea

B5-0037/2001

Europaparlamentets resolution om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Nordkorea

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om bristen på livsmedel i Nordkorea, framförallt av den 15 maj 1997 ⁽¹⁾, 23 oktober 1997 ⁽²⁾ och 12 mars 1998 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 1999 om förbindelserna EU-Nordkorea ⁽⁴⁾ efter det att parlamentets ad hoc-delegation besökt Nordkorea i december 1998,
- med beaktande av sin resolution om överenskommelsen av den 23 mars 1999 om villkor för Europeiska atomenergigemenskapens anslutning till Koreahalvöns organisation för energiutveckling (KEDO) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten från den andra ad hoc-delegation som besökte Nordkorea i oktober–november 2000, och av följande skäl:
 - A. Det historiska toppmötet i juni 2000 mellan Sydkorea och Nordkorea föreföll att utgöra en avgörande vändpunkt för förbindelserna mellan nord och syd, men försoningsprocessen kommer att behöva genomföras med uthållighet och förstärkas. Vidare görs även ansträngningar för att normalisera förbindelserna mellan Nordkorea och Förenta staterna och Japan.
 - B. Nordkorea har i det förflutna uppmuntrat terrorism.
 - C. Det är beklagligt att EU hittills inte har lyckats komma fram till en gemensam politik gentemot Nordkorea.
 - D. Det är särskilt beklagligt att vissa medlemsstater beslutat om ett diplomatiskt erkännande av Nordkorea utan att konsultera de övriga medlemsstaterna.
 - E. Det bör understrykas att stödet för KEDO-programmet på intet vis kan ersätta unionens och dess medlemsstaters politik gentemot Nordkorea.

⁽¹⁾ EGT C 167, 2.6.1997, s. 157.

⁽²⁾ EGT C 339, 10.11.1997, s. 153.

⁽³⁾ EGT C 104, 6.4.1998, s. 236.

⁽⁴⁾ EGT C 177, 22.6.1999, s. 51.

⁽⁵⁾ EGT C 177, 22.6.1999, s. 47.